

كارايى ورده شوين له شيعرى (مه حوى) دا

ريكارىكى تيورى و پراكتيكي نوي بو خويندنه وهى نه ده ب

پ. د. يادگار له تيف شاره زورى
(زانكوى سه لاهه ددين - كۆليژى زمان)

(۲ - ۲)

له نه ده بدا ته نيا كه رهسته يه كى بئ گيان و په ق
نييه وهك بهرد، به لكوو خوئى به ره مه مى داهيتانى
مروشه؛ هر بويه زمان ليوانليويه له كه له پوروى
كولتورويى هر كومه له و نه ته وه يه كى زمانه وان.
بيجگه له و په هه نده كولتوروييه قوول، له
شيعرى مه حويدا، له ريگه ي ورده شوينه وه،
زمانى ناخاوتنى پوزانه كارا كراوه، وهك
كه رهسته يه كى زيندوى گهرم، هيتراوه ته ناو
كايه شيعرييه داهيتنه رانه كه وه، بووه ته توخمى
كاراي زمانى بالا، بويه زمانه نه ده بيه كى
مه حوى، له هه مان كاتدا، زمانى كى بالا و
گهرموگوپه، خوينه ر له نيوان واقيعى ژيان و
زمانى بالاى نه ده بدا هه ست به داپران ناكات:
ده مت چى؟ پر له دور، دورجى كى ياقووت
نیشانه و موى چى؟ خه تى كى زمرپوت
به گريانم، وه كوو گول، پيگه نى يار
له باغى من به بارش غونچه پشكووت (۱۴)
له ريگه ي ورده شوينه پوزانه بيه كانه وه (وهك
دورج و باغ)، زمانى ناخاوتنى پوزانه ده گورپت بو
كه رهسته ي زمانى شيعريى بالا. شاعير نه م كه رهسته

۳ - كارايى ورده شوين و زمانى پوزانه
دهنگه زاره كيه كان هيمان بو بارودوخى ده روون،
وشه نووسراوه كانيش هيمان بو وشه گوتراوه كان؛
ليره وه ده توانين بلين ناخاوتن بريتييه له
زنجيره يه ك پرؤسه ي عه قلى يه كتريپ، هر
نه مه شه وا ده كات زمان وهك نامرازيكى پيوه ندى له
نيوان مروشه كاندا به كارپيت: چونكه خودى ناوان
شتيك بو بابه تى هه ستيپكراو زياد ده كات كه
له بوونه هه ستييه كى زياتره. بو نمونه نه گهر
بلين (مه مه د)، نه م ناوه بيجگه له دياريكردنى
نه و كه سه ناسراوه، پرنسيپى (مروقبون) يش له
خو ده گورپت، پرنسيپى (مروقبون) يش له زاتى
خويدا بابه تى كى جيهانييه، به مه ش زمان لاي
(نه رستق) بووه هيمايه ك بو فيكر و جيا كه ره وه ي
نيوان مروف و نازهل (۱۳).

نه ده ب به به كار هيتانى تاييه تى زمان جيا
ده كريتته وه؛ چونكه زمان كه رهسته ي خاوى
نه ده به، ريگ وهك چون بهرد و برؤنز كه رهسته ي
په يكه رسازين، پهنگه كان كه رهسته ي وينه كيشان
و دهنگه كان كه رهسته ي موسيقان، به لام زمان

مەحوی

بېگيانانەى ژيانى پۆژانە، بۆ زىندووكردنه وهى ژيان و جوانييه كانى وه گەر خستوو؛ به مەش زمانى پۆژانە له ئاستى ئاماژە پيڊانى سادە وه، بۆ ئاستى به ره مه پيڤانى واتاي بالا بهرز ده كاته وه .

به كاره پيڤانى شيوازي پرسيار و وه لام له ده ستپيكي به يته كه دا، په هه نديكي ديالوگى و زىندوو به ده قه كه ده به خشيت كه خوڻنه ر له قالبى وشهى وشك ده رده هينييت و ده ياتە ناو كه شيكى ئاوه دانە وه . هه موو ئه م په هه ندانه ش بۆ ئاوه ژووكردنه وهى (ئاسۆى چاوه پروانى) وه رگر به كارده هينييت؛ كاتييك (ئه و) به گريانى (ئه م) پيڤ ده كه نئ، له برى هاوخه مى . كاتييكيش گريانى (ئه م) له خه مى (ئه ودا) - كه له پواله تدا تيكچوون و خه مه -، ده گورپييت بۆ (باران) و هۆكارى ئاوه دانى و پشكووتنى خوڻچه و گول و گولزار .

وشهى پۆژانە به كارهاتوو هه كانى وهك (گه پهك) و (قاپى) و (ديوار) و (بهرد و تاش) و (ساچاخ - پاسار)، سنورى بچووكى پۆژانەى به كاره پيڤانى ساته وهخت تپده په پيڤنن و به تپپروانينى سؤفيخوازانهى مەحوى و پوانگهى ده وله مەندى شيعرى و فراوانيى بييركردنه وهى هزرى بارگاوى ده بن:

- له سه ر خوچوو به ده م گريانه وه دل
 گه پهك پپوو كه ئه م منداله ده ركهوت (١٥)
 - له بهر قاپى خه راباتا، كه يا په ب دايمه
 ئاوابن

مه گه ر خاكى به سه ردا كه م، بكه م گاهى
 ده ماغى چاغ
 خه رابى عيشقى تو وابى سه روسامان و
 ده روپشه

سه رى بن تاجه، كوله بهى بن ده ره، ديوارى
 بن ساچاخ (١٦)

- قاپى و بابى كه سيكى كه نيشانم ده، بچم

غەيرى قاپى كەرم و بابى عەتا نيمه
 مه لاز (١٧)
 - سه نكه ساره زاھيرى عاشق، ده روونى لاله زار
 سوورەتى مەعشوقە گولزارە، جيبلەت بەرد
 و تاش (١٨)

له م پوانگه شيعرييه دا، مەحوى كۆمه ليك
 وشهى سادەى وهك (گه پهك، قاپى، ديوار،
 بهرد و تاش) كه له ئاخاوتنى پۆژانە دا واتايه كى
 فيزيكى سنوورداريان هه يه، ده كاته هه لگري
 واتاي قوول و كه ره ستهى دنيايىنى عيرفانى و
 زمانى فهلسه فهى بوون . (گه پهك) وهك شوپيڤيكي
 نيشته جيبوون نه ماوه ته وه، په رهى سه ندوو
 و بووه ته كايه يه كى ده روونى كه به گريان و
 ده ركه وتنى (دل) ئاوه دان ده بيته وه؛ لپره دا
 مەحوى (شوپيڤى ناو زمانى پۆژنه) بارگاوى
 ده كات به ده لاله تى نوڤ و له بيده نكييه وه بۆ
 چالاكييه كى گيانى ده يگورپييت، هه روه ها وشهى

(قاپى) جگە لە واتاكانى كراوهيى سنووردار و پەها، دەبىتتە ھىمايەك بۆ مەلەبەندى پزگارى و ئاۋەدانى؛ چونكە (قاپىي خەرابات - مەيخانە) تەنيا دەرگاىەك نىيە، بەلكوو سنوورى نىوان بوون و نەبوونە، لىرە ھەر دەرگە (قاپى) كارا نىيە، بەلكوو خۆلى بەردەرگاش كارايە، چونكە ئەو دەلىت «مەگەر كەمى خۆلى بەردەرگى مەيخانە بكم بەسەر خۆمدا - خوا ئاۋى كا - تۆزى بىمەۋە سەرۆخۆم و مېشكم زاخاۋ بدىتتەۋە، مەبەستى ئەۋەيە كە ھۆشيارى راستەقىنە لە مەستىدايە» (۱۹).

لە پوانگەيەكى بەرانبەرەۋە، مەھوى لە پىگەى گواستەۋەى كەرەستەگەلى سادە و پۆزانەى ۋەك: (دىۋارى بى ساچاغ، كۆلبەى بى دەر) لە ئاستى واقىيىيانەۋە بۆ ئاستى سىمبۆلى، ئەوان دەكاتە پايەلەى كاراى گەياندى پەيام و ئامرازىك بۆ تىپەپاندنى سنوورە باۋەكانى زمان و وینەى شىعەرى. ئەم پىرۆسەيە لە پىگەى كارلىكى دۆبەرەنەى (بەرد و تاش) ۋەك ئاماژەيەك بۆ (سەنگەسار) لە بەرانبەر (لالەزار)دا، گوزارشت لە دىالىكتىكى سۆفىخۋازى دەكات كە تىپىدا جەستە (زاھىر) بە كەرەستەى پەق و بىگىيان دەچۆپىنرىت، بەلام ناۋەۋە (باطن) بە گولزارى ژيان و گەشە. بەم شىۋازە، مەھوى لە پىگەى دىمەنى ئەزموونىيەۋە، ئەۋ پەيامە فىنۆمىنۆلۆژىيە دەگەيەنىت كە ئاۋەدانى راستەقىنە لە ناۋەرۆكى بوون و ھۆشيارىدايە، نەك لە پىوگەشى ماددى، بە جۆرىك ئەم وشە سادانە دەبنە پردىكى ئۆنتۆلۆژى بۆ پەرىنەۋە بەرەۋ جىھانىكى فراوانتر لە سنوورى بىنراۋ و ماددى.

جىۋاۋزى بنەپەتىيى زمان لە دەقى ئەدەبىيدا بەراۋرد بە دىسپلینە زانستىيەكان، لە ئاستى كاركردىي وشەكاندا خۆى دەنوینىت؛ لە كاتىكدا

زمانى زانستى بەدۋاى پوونى، راستەۋخۆيى و يەكواتايى (Literal meaning) لە بەكارھىتەنى فەرھەنگىدا وىلە، زمانى ئەدەبى لە پىرپەوى واتايەكى كاركردەيى و پراگماتىكى (ۋەك زمانى ئاخاوتنى پۆزانە بۆ تىگەيشتن و بەرژەۋەندىي راستەۋخۆ) دەرباز دەبىت و بۆ بوارى نوئ و بەكارھىتەنى ناسۋاۋ پەل دەھاۋىت. خەسلەتى بنەپەتىيى زمانى ئەدەبى لە (لادان-الانزىاح Deviation) لە واتا راستەۋخۆكان و گۆپانكارى بۆ زمانىكى (ئىحايى Connotative) پىر لە ئاماژە و ھىما پىكھاتوۋە.

لە پىرۆزەى شىعەرى مەھوى-دا، ئەم مىكانىزمە بە پوونى بەرجەستە دەبىت؛ شاعىر تۋانىۋىپەتى پەگەزى شوپنە بچۈكەكان و كەرەستەگەلى ساكارى ژيانى ۋەك: (ئاۋىنە، تىمسال، ئۆپال، كۈنچ) كە لە ئاستى ئاسايىدا تەنيا ئاماژەى ماددىن، بگۆپىت بۆ ئامرازى زمانەۋانىيى بالآ. مەھوى لە پىگەى (نامۆكردەۋە Ostranenie)، ئەم كەرەستانە دەكاتە پەگەزى سەرەكىي وینەى شىعەرى، بە جۆرىك كە لە پىوگەشىيان پزگار دەبن و دەبنە گۆيزەرەۋەى واتاى قوۋلى فەلسەفى و عىرفانى. چونكە شاعىر، يان نووسەر، لە پىگەى نامۆكردەۋە، شتە ئاسايى و پۆزانەيى و باۋەكان (كە خەلك بەھۆى دووبارەبوونەۋەۋە لىي پاهاتوون و چىدى سەرنجى نادەن) بە شىۋازىكى نوئ، نامۆ و سەير پىشان دەدات (۲۰).

- كە سەيرى ئاينەى كرد و لە پاشان ئەم كەلامەى دى

وتى: من ھەم بە بى تىمسال و ئەم شىعەرەنە بى ئەمسال (۲۱)

- بە غەمزەى نازەۋە ئەۋ سەرۋى نازە نازە كەى چۈۋە گولشەن

که نیرگس و بووه چاوی سپی، سهرووی
بووه توبال (۲۲)

- له مهحوی دل نهگه ر ون بوو وهکوو گهنج
سؤراغی کهن له کونجی کۆنه دهیران (۲۳)

له مه دهقانه دا ئه و وشه سادانهی که له
ژیانی پۆژانه دا واتایهکی دیاریکراوی پاستهوخۆ
دهگهینن، بۆ (زمانی نهدهبیی ناماژهیی)
دهگۆرپین، بۆ هیمایهکی ناراستهوخۆ که
گوزارشت له نهزموونی بوونی قوول دهکهن،
شتی وردی پۆژانه، دهبنه بنهمای دینابینی
بوونناسین. له بهیتهکاندا، (ئاوینه و تیمسال)
له بهکارهینانی ساده دههینراون، کراون به
کایهیهک بۆ نیشاندانی تاقانهیی و بیوتیهیی
حقیقهتی مهعشوق؛ ئاوینه کراوته شوینیک
بۆ دهکهوتنی پهونهقداریی وتهکانی خود و بی
وینهی ئه و: (وتی: من هم به بی تیمسال و
ئهم شیعرا نه بی ئه مسال)، واته زمان لیره دا
وینهیهک دهخولقیتهیت که له چوارچیهی
فهراههنگی ئاوینه گهوره تره. له لایهکی تره وه،
وشه ی (توبال) که بریتیه له «ئهو وردهیهی
له ئاسن و مس داده وهری له کاتی کوتانه وه
و چهکوش لیدانیدا» (۲۴)، ده بیته پهگه زیککی
جوانناسی؛ بی وینهیی باسکراوی پی ویناکردوه.
ئهو ی تاییهت بیته به (کونجی کۆنه دهیران)؛
ئهو کۆنه شار و کۆنه گه پهک و کۆنه دۆست
و هاو شیوه کانیان، به شیکن له زمانی پۆژانه،
لیره دا مهحوی له ههناوی ئهم زمانه وه هیناوانی
بۆ ناو زمانی بالایی شیعری و جۆریک له بهها
و نرخاندنی تاییهتی پی بهخشیون. ئهو
دهلیت نهگه دلیکتان ویست که پر بیته له
گه وهری عیشق، له شوینه ئاساییهکاندا بۆی
مهگه پین، به لکوه له قوژبنیکی کۆنه دهیریکدا
بۆی بگه پین، لیره دا مهحوی دلی خوی له

(خانهقا) ده رده هینیت و ده بیاته (دهیر)؛ ئهم
دههینانه زمانیه: (کونج و قوژبن)، بۆ دهیرپینه
له یاخیبوونیکی عیرفانیی بهرانبه ر به لیره اتن و
جوولیهی ئاسایی ناو خانهقا و ویلبوونه به دوی
عیشقدا، ئامادهیی قوربانیدانه بۆی، به پۆشتن
و گیرسانه وه له شوینهی ئهوی لیه، ته نانهت
نهگه کۆنه دهیریکی کۆچکراوی چۆلیش بیته.
بیجگه له ورده شوینی ئاوه دانی و سروشتی،
ورده شوینی تاییهت به پیوهندی مرویی
و مهجازی له شیعری مهحوی - دا بۆ به
دیهینانی گوتار وهگه پخراوه:

غولامانه سه رم دانا له بهر پییا، وهکوو زولفی
که چی ئه و هر منی خستۆته پشت گوی
وهک غولامانه (۲۵)

له مه دهقانه دا، مهحوی دهسته واژهی (له بهر
پی) له سنووری بهکارهینانی ساده ی پۆژانه
ده رده هینیت و دهیکاته چهقی مملانییهکی
سۆسیۆ- دهروونی له نیوان (بینین و نه بینین/
گرنگی پیدان و پشتگوختن) و (داواکردن
و وهلامنه دانه وه) دا. شاعیر لیره دا یارییهکی
ئه ندازه یی له نیوان دوو جه مسه ری دژیه که
(به ر و پشت) ئه نجام ده دات؛ کاتیک عاشق
سه ری ده خاته (به ری پی)، که له زمانی باودا
هیما ی خۆبجوو ککرده وه و وه فادارییه، ده یه ویته
بجیته ناو مه و دای بینینی یار، چونکه (به ر)
به واتای پیشه وه و شوینی بینین دیت، به لام
داهینانه گه وره که ی مهحوی له وه دایه که ئهم
(به ری پی) یه ده کاته خالی به یه که گه یشتن له گه ل
زولفی یاردا، به جۆریک که زولف به سروشتی
خوی له سه ره وه بۆ خواره وه شوپ ده بیته وه
بۆ (به ری پی)، به لام عاشق به پیچه وانه وه سه ری
خوی له خواره وه بۆ ئه و شوینه نزم ده کاته وه.
لیره دا هاوکی شه که بۆ نایه کانگیری ده گۆریت؛ یار

له جياتى ئوھى سەيرى ئو سەرە بکات که له (بەرپى)دايه، دەیکاته (پشت گوئ)، که دیوی شاراوھ و فەرامۆش کراوھ. ئەم گواستەنەوھى سەر له (بەرپى)وھ، که شوئى پىز و خزمەتى غولامانەيه، بۆ (پشت گوئ)، که شوئى بىزى و فەرامۆشکردنە، ئەگەرچى له پووى شوئەوھ بەرزکردنەوھيه، بەلام پاستىيەکەى فرپىدان و پشتگوئ خستنىکى واتاگۆرە که تىیدا مەھوى توانیوھى که رەستە شوئىيەکان؛ ئوھى (پۆرى لۆتمان) ناوى ناوھ (زمانى پئوھندى شىعەرى The Language of Spatial Relations) (۲۶)، بارگوى بکات بە بالاترىن بەکارھىنانى ئەدەبى و گۆرپىنى زمانى پۆزانە بۆ گوتارى شىعەرى و کردنى بە ئامرازى بالآى دەرپىن.

ئەم جۆرە بەکارھىنانە وردانە؛ ئوھ دەگەيەنن که زمان له ھەر ئاستىکدا بىت، بىتوانە ئەگەر نەتوانرا وھگەر پىخىت و بکرىتە ھەوئىنى زمانى بالآى ئەدەبى، ئوھ بەکارھىنەرە که تواناى نىيە، نەوھک خودى زمانەکە. گرفتى دەستگورتى زمانى شىعەرى، گرفتى زمان نىيە، بەلکوو گرفتهکە لە و ھزەدايه بەکارى دەھىنئىت.

۴- وردە شوئىن وھک ئامرازى تىپرامان تىپرامان (Theoria) له نەرىتى فەلسەفىيە يۆنانىدا، بەو شىوھىيەى ئەرستۆ پوونى دەکاتەوھ، تەنبا پروسەيەکى دەروونى نىيە، بەلکوو (چالاکىيەکە Activity) ئامانجى بەرھەمھىنانى ھىچ شتىکى دەرەکى نىيە، بەلکوو ئامانجەکەى له خودى خۆيدايە و بەرزترىن جۆرى چالاکىيە مەروئىيە، چونکە تايبەتە بە باشترىن بەشى مەروؤف کە (عەقلە) و مامەلە لەگەل بەرزترىن بابەتەکان (بەنما سەرەکىيەکان) دەکات (۲۷). تىپرامانى ئەدەبى، بەتايبەتى له شىعەردا، پشت

بە (ئىستىتىکاي ھۆشيارىيە) دەبەستىت کە تىیدا وئىنە ئەدەبىيەکان بۆ ئەزموونىکى ناوھکى دەگۆرپىن کە ئامانجى بەلگەکردنى پاستىيەکى دەرەکى نىيە، بەلکوو ئامانجى دەرستکردنى دۆخىکە لە تىکەلآووىون (التماھى) له نىوان خود و بابەت. تىپرامان لىرەدا دەکەوئىتە ناوچەيەکى ناوھندى له نىوان خەون و بەنآگا بووندا و لە جياکارىيە فەلسەفى (التجريد الفيلسفى) جياوازە کە ھەول دەدات چەمک لە وئىنە جيا بکاتەوھ. (۲۸)

جياوازى بنەرەتى له نىوان تىپرامان له فەلسەفە و تىپرامان له ئەدەب، ئەوھىيە کە فەلسەفە تىپرامان وھک ئامرازىک بۆ بەلگەکردن (Demonstration) بەکاردەھىنئىت بۆ گەيشتن بە دلنبايى (اليقين)، له کاتىکدا ئەدەب تىپرامان وھک ئامرازىک بۆ وئىناکردن (Representation) بەکاردەھىنئىت بۆ وروژاندنى ئەزموونى سۆزدارى. فەيلەسووف ھەولى بەرھەمھىنانى (تئور) (Theory) دەدات، له کاتىکدا ئەدەب ھەولى بەرھەمھىنانى (کارىگەرىيەکى ئىستىتىکى - جوانبىنى) (Aesthetic Effect) دەدات (۲۹).

ئەم جياکارىيە لە نىوان تىپرامانى فەلسەفى و ئەدەبى، بۆ جياکارى زانستى مەنھەجى ئەنجام دەدرىت، ئەگەر نا تىپرامان له نىوان فەلسەفە و ئەدەبدا پردى بەيەک گەيەنەرە. لە مئزە ئەفلاتوون، تىپرامانەکانى ھەردوو پەھەندەکەى لەيەک گرتووه، بۆ نمونە ئو ئەفسانە (وھک ئەفسانەى ئەشکەوت) بەکاردەھىنئىت، کارەکش لە يەک کاتدا خەيالى ئەدەبى و پئوىستىيەکى فەلسەفىيە بۆ ئاسانکردنى تىپرامانى دەروون بۆ نمونە بالآ (المثل)ە دابراوھکان. ئەفسانە وھک نمونە کاردەکات کە عەقل لە ئاستەکانى نزمترىن زانين (سئىبەرەکان/ ھەست) بۆ ئاستە بەرزەکان

(پاستیه‌کان / عه‌قل) ده‌گوڤزیتته‌وه (۳۰).
 تیرپامان له بوون و له ژیان و ده‌وروبره،
 یه‌کیکه له تایبه‌تمه‌ندییه دیاره‌کانی شیعی
 مه‌حوی، ورده شوین و تیرپامان و بوونگه‌راییی،
 له شیعی مه‌حوی-دا ده‌گاته ئاستیکی بالآتر و
 قه‌سیده‌یه‌کی ته‌واوی بۆ ته‌رخان ده‌کات، ورده‌ی
 شوینی وه‌ک (ته‌خت / عه‌رش) و (نه‌عش)
 ده‌کاته ده‌روزه‌ی تیرپامانه بوونگه‌راییه‌که‌ی له
 چوارچێوه‌ی کردنی وشه‌ی (مه‌خلووق) به‌ کلیلی
 چونه ژورده‌وه بۆ جیهانه تیرپامانییه قولله‌که‌ی:
 ئه‌وی ئه‌مپۆ به‌ ده‌وری ته‌ختیایه هه‌له‌له‌ی
 مه‌خلووق
 له ده‌وری نه‌عشیا سبجه‌ی ده‌بینی وه‌لوه‌له‌ی
 مه‌خلووق
 به‌ پهل پهل کردنی سبجه‌ی ئه‌گه‌ر ببوایه
 باوه‌ریان
 ده‌بوو قه‌ت به‌م حه‌ده نه‌بوایه بۆ دنیا
 په‌له‌ی مه‌خلووق
 ده‌خاته فکری ئه‌هلی مه‌عریفه‌ت شیوه‌یی
 جه‌جال الحق
 ده‌بینی به‌عه‌زه ئه‌شخاسی به‌ دوویا خه‌رگه‌له‌ی
 مه‌خلووق
 وه‌ها پر فیتنه بوو عالم که ئیبلیسکی
 وه‌ک ئیبلیس
 نه‌ماوه مه‌ئهنی غه‌یری کلیشه و که‌لکه‌له‌ی
 مه‌خلووق
 له په‌رده‌ی جیلوه‌یه‌کتا روونمایه شۆری سه‌د
 مه‌حشر
 نیقاب‌ی لا ده‌ له‌و چیه‌ره، بیینه زه‌لزله‌له‌ی
 مه‌خلووق
 به‌ ئاوی تی گه‌یشتین ئیمه دنیا، هر
 سه‌رابی بوو
 هه‌موو ده‌شچن به‌ خنکان و له وشکیشه

مه‌له‌ی مه‌خلووق
 له سووقی ده‌هردا دووکانی هر که‌س موده‌ته‌ی
 عومه
 گوهر دانه به‌ پشکل دانه مه‌حوی، مامه‌له‌ی
 مه‌خلووق (۳۱)
 مه‌حوی لیره‌دا ده‌بیته فه‌یله‌سووفیکی
 بوونگه‌راییی سه‌رده‌می خۆی، که له رێگه‌ی
 (ورده شوین) (Micro-space) وه‌ ده‌یه‌وینت
 گشتی بوون بخاته ژیر پرسیاره‌وه، مه‌حوی
 وشه‌ی (مه‌خلووق) ده‌کاته چه‌قی شیکردنه‌وه‌ی
 بوون. ئه‌م وشه‌یه له ناوگزی تیگسته‌که‌دا له
 واتا راسته‌وخۆکه‌یه‌وه بۆ واتا ئاماژه‌یه‌که‌ی
 ده‌په‌ریتته‌وه، وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی بیده‌سه‌لات لێی
 ده‌پوانیت که له نێوان چرکه‌ساتی له‌دایکبوون و
 مردندا گیری خواردوو. دووباره‌بوونه‌وه‌ی وشه‌که
 به‌رده‌وام ئاماژه‌یه بۆ ئه‌و گوشاره ده‌روونییه‌ی
 مروّف که به‌رده‌وام هستی پی ده‌کات.
 تیرپامانی شیعی له دیمه‌نی زه‌لزله‌ی مه‌حشر
 (پۆژی دوایی) له رێگه‌ی ورده شوینی کارای وه‌ک
 (نیقاب و چیه‌ر) ئه‌نجام ده‌دریت، خودی هۆشیار
 داوا ده‌کات (نیقاب) له‌سه‌ر ئه‌و چیه‌ره‌یه لابهریت
 بۆ ئه‌وه‌ی مروّفه‌کان پاستیی بوونی خۆیان
 بینن، چونکه دنیا ئه‌وه‌نده پر له فیتنه بووه،
 ئیبلیسش ناتوانیت په‌ناگه‌یه‌ک بدۆزیتته‌وه و ناچار
 له‌ناو خه‌یالاتی مروّفه‌کاندا ده‌ژی.
 له پوانگه‌ی فینۆمینۆلۆژیاه؛ مه‌حوی له‌م
 تیگسته‌دا (ورده شوین) پیکهاته‌یه‌کی فیزیکی
 بیگیان نابینیت، به‌لکو وه‌ک (ئه‌زموونیکی
 ژیاو) هه‌لسوکه‌وتی شیعی له‌گه‌ل ده‌کات، له‌م
 ئه‌زمونه ئه‌ده‌بییه‌یدا (ته‌خت) و (نه‌عش)
 وه‌ک دوو ئامرازی دارین نابینیت، به‌لکو به
 دوو (دۆخی بوون) سی داده‌نیت. ورده شوین لای
 مه‌حوی ده‌بیته مه‌یدانی ده‌رکه‌وته‌ی دیاره‌کان؛

(تەخت) وەك شوپنى (دەرگەوتنى درۆينە) و (نەعش) وەك شوپنى (پاستى - گەپانەو) دەرەكەون، چونكە مەخلوق لەبرى ئەوئى لە ماھىيەتى شوپن تى بگات، تەنيا لە دىوى دەرەوئى دياردەكاندا دەژى، بۆيە مەحوئى ئاماژە بە (سەراب) دەكات، چونكە سەراب فرىودەرى ھەستەكانە؛ ئەو شوپنەئى كە مەخلوق تىيدا (مەلە) دەكات، لە بنەپەتدا وشكانىيە، بەلام چونكە تىپوانىنى مەخلوق تەنيا لەسەر ئاستى پووكتەشى دنيايىيە، دياردەئى وشكانى وەك ئا و دەبينىت و لەناويدا دەخنىكت. ئەم خنىكانە لە وشكانىدا، دابرانى مرؤف لە پاستى (بوون) و گىرخواردنى لەناو (دياردە) كاتىيەكاندا، وئىنا دەكات. مەحوئى بەم وردە شوپنەئە، جىھان وەك (سوق - بازار) وئىنا دەكات، كات لەناويدا دەپتە كالا؛ لەم پوانگە فىنۆمىنۆلۆژىيەو دەتوانىن بلىين مەحوئى دەگاتە ئەو ئەنجامەئى كە مەخلوق لە جياتى ئەوئى بەدوائى (ماھىيەت)دا بگەپت، خەرىكى سەودايەكى زەرەرمەندە، (دەنكە گەوھەرى بوون) بە (پشكلى دياردە) دەگۆرپتەو. ئەو دلەپاوكئى و گوشارە دەروونىيەئى لائى مەحوئى بەرانبەر بە مەرگ وەك كۆتايىيەكى بوونەوەرانە ئامادەئى ھەيە، پەھەندىكى فەلسەفى قولل بە بوونى دەبەخشىت؛ ئەمەش ئەو دەسەلمىنىت كە شىوازى بوونى ئەو، بوونىكى پەسەنە (Authentic Existence) كە لە ئەنجامى پووئەبوونەوئى پاستگزيانەئى مرؤف لەگەل مەرگدا دىتە ئاراو. بوونى پاستى پەسەن برىتييە لە خودىكى ئازاد ئەركى بەرپرسىارپتى بوونى ھەلدەگىت. لە بوونى ساختەشدا، خود نامۆيە بە خودى خۆئى، ئازادى خۆئى لە دەست داو، بوونى ساختە ئەو بوونەيە كە خود خۆئى بۆ ئاستى شتەكان بچووك دەكاتەو، ھەردەم دەخوازپت بچپتە

قوولايى كۆمەلەو، ئەوان حەزىان لە چى بىت، ئەمىش حەزى لەوئەيە، بەم چوونەئى بۆ قوولايى كۆمەل دەپەوئت لە ئازادى خۆئى پاكات، دەستى لئ ھەلبگىت، خۆئى لە بەرپرسىارپتىيەكانى دەدزپتەو، بۆ ئەوئى خۆئى لە دلەپاوكئى پزگار بگات. بە دەرپىنى (ھايدىگەر)؛ مەحوئى بەرپرسىارپتى قورسايى بوونى خۆئى لەو جىھانەئى لىئ دەژى ھەلدەگرت. ھايدىگەر پىئى وايە پىويستە مرؤف ھۆشيار بىت و شان بداتە بەر خەم و قورسايى بوونى، بە پىچەوانەئى (كانت و دىكار)تەو كە گومانىان لە بوونى جىھانىكى دەرەوئە ھەبو، يان پىيان وابوو بىرۆكەئى جىھان بىرۆكەيەكى ساختەيە و لە واقىيەئى ژياودا ھىچ بوونىكى نىيە، بە پىچەوانەئى ئەمانەو ھايدىگەر دەلئ بوون لە جىھاندا بنەمائى پەسەنى چەمكى جىھانە، ئەم جىھانەئى دەورەئى داوين، يان ئەم ژىنگەيەئى تىيدا دەژىن، ئەو بازنە ديارىكراو نىيە، كە ئىمە لە چوارچىوئەيدا دەژىن، بەلكوو جىھانى تاييەتمانە، بە ھەموو بابەتە شارستانى و مرؤئى و مېژووئىيەكانەو. ئىمە پىش ھەموو شتىك لەناجىھانىك لە بابەتدا دەژىن، ئەو بابەتانە سەرنج و گرنكى پىدانەكانمان بۆلئى خۆئى پادەكپشپت (۳۲).

مەحوئى لە پىگەئى كاركردى (وردە شوپن) ھەو لەم دەستپىكەئى قەسىدەئى (مەخلوق)، دەروازەيەكى قولل خودناسى ئاوەلا دەكات. كارايى ئەم وردە شوپنەئە لەوئەدايە كە دەبنە ئامرازىكى تىپرامانى بۆ دانپىدانان بە كەموكۆرپىيەكانى خود و گەيشتن بە ئەزمونىكى بەرزترى (خودناسى):

چىيە سوچ و گوناھى؟ بۆچى دەيكاتە جەزاخانە؟
لە قەبرەلەكەن، ھەتا پۆزى جەزا دەعو
چىە قەبرم (۳۳).

کارایی ورده شوپنه کانی (Micro-spaces) وهک (قبر، سوچ) له شیعری مه حوی-دا، تپه پینه له مانای فیزیکیانه وه بۆ نامرانیکی تپرامانی بوونخوازی، که نامانجی دانپیدانانی سوژه به که موکوپیه کانی خود و گه شتته به نه زمونیکی به رزتری خودناسی.

مه حوی له پرۆسه یه کی ته ئویلی - فینۆمینۆلۆژیدا، وشه ی (قبر) له ناستی شوپنکی فیزیکی بۆ ناشتن، بۆ شوپنکی ئۆنتۆلۆژی به رز ده کاته وه و وهک (قه زیک)، یان (جه زاخانه یهک) وینای ده کات که خود له ناویدا گیری خواردوه. ئه م دۆخه لیوارییه، که سه رچاوه که ی نا ئومیدی له دنیا ی ماددییه، هۆشیاری خود ناچار ده کات پو به پووی په هنده ناته واوه کانی خۆی ببیته وه. ئه م تپروانینه، که ده کریت ناوی بنیین شوپنگه رای ده روونی که چۆنه تی پتوه ندی نیوان ده روونی مرۆف و شوین پوون ده کاته وه. مه حوی له پښگی (قبر) وه، خود ده خاته دۆخیکه وه که ناچار بیت به هۆشیارییه کی هه ستیارتروه له ژبان و مه رگ بپوانیت، بۆ ئه وه ی بیکاته پښگی گه یشتن به خودناسییه کی راسته قینه، له پښگی تپرامان له شوپنه گیرخواردوه که ی، خود بتوانیت واتای بوونی خۆی بدۆزیته وه.

لیره دا مه حوی وهک خودیکی هۆشیاری به ئاگا هه لسه که وتی شیعری له گه ل گۆرپدا ده کات و له پوانگی خودناسییه وه ده لیت «ئه وه نده گونا هبارم، قه بره که م تا پۆژی قیامت هه ر له ده ست قه بره لکه ن شکات ده کات که کردی به جیگی سزادانی من و منی تیخت. نازانم ئه و قه بره به ده خته چی کردبوو و گونا ه ی چی بوو وا قه بر هه لکه ن کردی به جیگی من و نازار و سزای منی برده ئه و» (۳۴). ئه م به مرۆفکردنه ی ورده شوین، له لای مه حوی، قه بر له شوپنکی سارد

و سه ر و نامۆ و ئالۆزه وه ده کاته ده روزه یه ک بۆ تیگه یشتن له خود و تیگه یشتنمان له کۆتایی بوونی (التناهی) بوونی مرۆف و سنورداری ئاسۆکانیه تی، هه رچه نده ته ماح و خواسته کانی شیتانه بن و دان به سنوره کاندانه نیین.

په راویز و سه رچاوه کان:

- (۱۲) دیوانی مه حوی: ۱۱۹، په راویزی ژماره: ۶.
- (۱۳) بپروانه: النقد الأدبی الحدیث: ۴۱ - ۴۲.
- (۱۴) دیوانی مه حوی: ۱۱۳ - ۱۱۴.
- (۱۵) دیوانی مه حوی: ۱۲۱.
- (۱۶) دیوانی مه حوی: ۱۴۲ - ۱۴۳.
- (۱۷) دیوانی مه حوی: ۱۷۱.
- (۱۸) دیوانی مه حوی: ۱۹۷.
- (۱۹) دیوانی مه حوی: ۱۴۳.
- (۲۰) المصطلحات الأدبیه الحدیثه، د. محمد عنانی: ۱۰۹-۱۱۰.
- (۲۱) دیوانی مه حوی: ۲۴۵.
- (۲۲) دیوانی مه حوی: ۲۴۶.
- (۲۳) دیوانی مه حوی: ۲۴۸.
- (۲۴) دیوانی مه حوی: ۲۴۸.
- (۲۵) دیوانی مه حوی: ۳۲۰.
- (۲۶) بپروانه مشکلة المكان الفنی، ضمن کتاب جمالیات المكان: ۶۵، و ۶۸-۶۹.
- (۲۷) ما هي الفلسفة القديمة؟: ۱۳۵.
- (۲۸) جمالیات المكان: ۳۷-۳۸.
- (۲۹) تاریخ الفلسفة: اليونان و روما: ۲۵۱.
- (۳۰) تاریخ الفلسفة: اليونان و روما: ۲۵۲.
- (۳۱) دیوانی مه حوی: ۲۲۱ - ۲۲۳.
- (۳۲) بپروانه: بوون و کات: ۲۸۰ - ۲۸۵. و ئۆنتۆلۆژی و بنه په تی بوونی مرۆف: ۴۶.
- (۳۳) دیوانی مه حوی: ۲۶۴.
- (۳۴) دیوانی مه حوی: ۲۶۴.